

РЕШЕНИЕ

№ 18595

гр. София, 02.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3919** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба от Р. Н. Д. срещу Решение № 1040-21-158/28.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ София - град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-217/29.02.2024г. от Р. Н. Д. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01418971 от 13.09.2023г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, като неоснователна. В жалбата се излага, че оспореното решение е неправилно и необосновано, противоречащо на материалния закон. Излагат се съображения, че в него директорът на ТП на НОИ-София не е обсъдил по същество релевантните обстоятелства, като същото е постановено при липса на мотиви, както и при липса на фактически установявания. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него разпореждане.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ София – град чрез процесуалния си представител юрк. Б. оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

По данни от административната преписка, в ТП на НОИ София - град за периода от 14.01.2020г. до 20.04.2021г. за жалбоподателя са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от

КСО от дружество „Миляков 2019“ ЕООД. От осигурителя „Елит Асист“ ЕООД е представено удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по болничен лист с № Е., с период на временна неработоспособност от 08.01.2022г. до 28.01.2022г. вкл., по който на лицето е изплатено парично обезщетение за 12 дни в размер на 1 318.72 лв. В дохода, от който е определено изплатеното парично обезщетение за временна неработоспособност по представения чрез „Елит Асист“ ЕООД болничен лист е включен и осигурителен доход от м.01.2020г. до м.04.2021г. вкл. по подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от „Миляков 2019“ ЕООД.

Във връзка с осъществен последващ контрол на изплатени парични обезщетения от ДОО и спазване на осигурителното законодателство е извършена ревизия по разходите на ДОО, приключила с Ревизионен акт за начет № РА-5-21-00885430/25.02.2021г. и последваща проверка по разходите на ДОО на „Миляков 2019“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-01338968/13.04.2023г. Установено е по данни от Търговския регистър, че дружеството „Миляков 2019“ ЕООД е регистрирано с вписване в Търговски регистър на 17.12.2018г. Към момента на извършване на ревизията и съответно на проверката дружеството е с управител и едноличен собственик С. М. и със седалище и адрес на кореспонденция [населено място], р-н Люлин;[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, партер. Дружеството няма обявени годишни финансови отчети в търговския регистър. При проверка в „Регистър на трудовите договори” (РТД) е установено, че от дружеството „Миляков 2019“ ЕООД има подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда (КТ) за сключени и прекратени трудови договори с 20 лица. За периода от м.01.2019г. до м.04.2021г. от дружеството не са внасяни осигурителни вноски по фондовете на ДОО, като съобразно подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО невнесените осигурителни вноски са в общ размер на 64 871.34 лв.

С писмо вх. № 1043-21-600#78/24.07.2020г. и писмо вх. № 1043-21-600#107/05.08.2020г. от ТД на НАП София – град е предоставена информация и документи, от които става ясно, че дружеството няма регистрирани фискални устройства; няма регистрирани търговски обекти; установени са данъчно-осигурителни задължения в особено големи размери, като е образувано изпълнително дело през 2019г.; данните по чл. 5, ал. 4 от КСО са подавани по електронен път с КЕП, регистриран на управителя на дружеството - С. М..

На следващо място с цел установяване на контакт с управителя на дружеството и връчване на заповед за извършване на ревизия по разходите на ДОО, на 22.10.2020г. е извършено посещение от контролните органи на ТП на НОИ-София град на адреса по седалище на дружеството. На адреса е установено само лицето Р. Я., който е попълнил собственооръчно декларация, в която е посочил, че единствените му задължения, които са му възложени в качеството му на пълномощник е да получава документи от институциите – НАП, НОИ, ГИТ и др., връчени на място или чрез лицензиран пощенски оператор. В декларацията изрично е уточнено, че Р. Я. няма контакт с лицата, назначени по трудови правоотношения в дружеството, което представлява; не им изплаща възнаграждения, не им предава нищо и не получава нищо от тях. В посетеното помещение не се съхранява каквито и да било документи на дружеството.

От дирекция „Инспекция по труда Софийска област в ТП на НОИ – София град са постъпили писма с вх. № Ц1030-21-1111/15.10.2020г. и вх. №

Ц1030-21-1313/02.12.2020г., от които се установява, че при извършеното посещение на адреса по седалище на дружеството: [населено място], р-н Люлин;[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, партер не е констатирано полагане на наеман труд от служители на „Миляков 2019“ ЕООД. Установен е контакт с Р. Я., който е заявил пред контролните органи, че не му е известно къде полагат труд служителите на „Миляков 2019“ ЕООД, връчена му е в качеството на пълномощник на дружеството призовка за предоставяне на необходимата документация на дружеството за целите на проверката, като същите са представени на 09.10.2020г. От проверката на представените трудови договори не са установени адреси, на които служителите реално полагат труд. Чрез пълномощника Я., управителят на дружеството С. М. е призован да се яви в ГИТ и да предостави своите писмени сведения по отношение на организацията на работа в представляваното от него дружество. Управителят на „Миляков 2019“ ЕООД не се е явил, за да даде своите писмени сведения по отношение на организацията на работа.

В писмото е посочено още, че от установените обстоятелства е направен извод, който противоречи на формалната логика: от трудовите договори е установено, че лицата са назначени на длъжност „офис асистиенти“, работодателят в идентификационна карта /ИД/ е отразил, че местонахождението на предприятието е на адрес [населено място], р-н Люлин;[жк], [жилищен адрес] вх. „Г“, партер, като в т.8 от ИД е отразено, че няма други подразделения на предприятието, а същевременно пълномощникът Р. Я., който разполага с пълна представителна власт, в т.ч. и да представлява работодателя не познава служителите на „Миляков 2019“ ЕООД.

На 27.10.2020г. по пощата е получена частична документация от „Миляков 2019“ ЕООД: трудови договори за част от декларираните лица, заповеди за прекратяване на трудови правоотношения и справки по чл. 62, ал. 5 от КТ на служители /някои без положен подпис/; длъжностна характеристика /представени в голямата си част за длъжност „бизнес консултант“, включително с подпис на лица, декларирани за назначени на други длъжности/, ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2019г., Декларирана дейност в ГДД – „4649 - Търговия на едро с други нехранителни потребителски стоки“ /неидентична с декларираната при подаването на уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ/; не са представени: договори с клиенти/контрагенти; приходни и разходни счетоводни документи /фактури, дебитни и/или кредитни известия, платежни нареждания, банкови извлечения, касови бележки, ежедневни и/или месечни касови отчети, ПКО и РКО, договор за наем на офис помещение включително платежни документи за същия, не са представени каквито и да било документи, във връзка с осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството.

На 11.01.2021г. в ТП на НОИ – София град се е явила Р. Л. М., упълномощено лице да представлява „Миляков 2019“ ЕООД. На същата е връчена заповед и задължителни предписания за предоставяне на документи за извършване на ревизия по разходите на ДОО на дружеството. В указания тридневен срок не са представени други документи, нито са постъпили писмени обяснения от страна представляващия „Миляков 2019“ ЕООД за извършваната търговска дейност и упражняването на труд от лицата, назначени по трудови правоотношения.

В хода на извършваната ревизия, на основание чл. 44 – 46 от КСО във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваното дружество за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, са изпратени задължителни предписания за събиране на сведения и пояснения с цел изясняване на фактичката обстановка относно упражняваната от

тях трудова дейност в „Миляков 2019“ ЕООД.

Изпратени са до жалбоподателя Р. Д. задължителни предписания № ЗД-1-21-00837677/30.10.2020г. за предоставяне на трудово-правни документи и сведения с цел изясняване на трудовата му заетост в посоченото дружество са изпратени чрез лицензиран пощенски оператор, като същите са получени от упълномощено лице. Във връзка с получените задължителни предписания Р. Д. се е явил в ТП на НОИ-София град и попълнил декларация, в която е посочил, че „е работил в дружеството „Миляков 2019“ ЕООД по трудов договор на длъжност „мениджър проучване на пазари“; работил е от вкъщи, като естеството му на работа се изразявало в търсене на товари за сръбски транспортни фирми и помощ при повреди; трудовото му възнаграждение в размер на 4900 лв. се изплащало в брой“. В декларацията Р. Д. не е посочил кой представлява работодателя му, с кого е работил, не е посочил контактни данни с работодателя му.

С оглед на събраните писмени доказателства административният орган е направил извод, че независимо, че в представения от жалбоподателя трудов договор № 17/14.01.2020г. е посочено, че служителят е приел да изпълнява длъжността „мениджър проучване на пазари“ в „Миляков 2019“ ЕООД, в него липсват данни за размера на трудовия стаж на лицето при постъпването му на работа; както и не е конкретизирано мястото на работа, вида на обекта, на който ще се полага труд, предназначението на обекта – магазин, офис, което е от съществено значение след като мястото на работа не съвпада със седалището на фирмата. В тази връзка е прието за изцяло недоказано твърдението му, че е извършвал трудовата дейност от домашния си адрес, предвид липсата на писмени доказателства, че работодателят е възложил извършването на трудовата дейност именно на домашния му адрес. В тази връзка и при съобразяване с текста на чл. 66, ал. 3 от КТ – в случаите, в които липсва конкретен адрес за месторабота, упоменат в трудовия договор се приема, че адресът на месторабота е този вписан в търговския регистър за седалище и адрес на управление на работодателя, а именно: [населено място], [жк], [жилищен адрес] ет. партер.

Във връзка с липсата на достоверни приходни и разходни счетоводни документи /фактури, дебитни и/или кредитни известия, платежни нареждания, банкови извлечения, ПКО и РКО, липсата на каквито и да било документи, доказващи реални разплащания във връзка с осъществявана търговска/стопанска дейност от дружеството; липсата на регистрирани финансови отчети по партидата на дружеството в Търговски регистър; обстоятелството, че няма данни за регистрираното фискално устройство на дружеството; невъзможността да бъде открит управителя на дружеството, а същевременно пълномощника на дружеството няма информация за лицата с подадени уведомления за сключени трудови договори; невъзможността да бъдат установени каквито и да било обекти/офиси/помещения, където дружеството да извършва стопанска/ търговска дейност; липса на доказателства за реално постъпили приходи в дружеството, от които да се изплащат трудови възнаграждения в декларираните размери в регистъра на осигурените лица административният орган е стигнал до извода, че дружеството „Миляков 2019“ ЕООД не е извършвало стопанска дейност по смисъла на Търговския закон, която да предполага назначаване на лица по трудови правоотношения за изпълняването ѝ.

Въз основа на събраните доказателства и установените при ревизията и при проверката факти и обстоятелства, обективирани в Ревизионен акт за начет №

РА-5-21-00885430/25.01.2021г. и Констативен протокол № КВ-5-21-01338968\13.04.2023г. за извършената ревизия и проверка на дружеството „Миляков 2019“ ЕООД, издадени от контролните органи на ТП на НОИ-София град, и предвид установената липса на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, съответно на доказателства за упражняване на трудова дейност от лицата, за които са подадени уведомления в регистъра на трудовите договори и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица, е прието, че за тези лица не е възникнало осигурително правоотношение, като декларираните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО не съответстват на действителната фактическа обстановка.

В тази връзка, са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00885953\25.02.2021г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-01338969\13.04.2023г. от контролните органи на ТП на НОИ-София град за заличаване от „Миляков 2019“ ЕООД на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за поименно посочени в предписанията лица, вкл. и за Р. Н. Д. за периода от м.01.2020 г. до м.04.2021г.

Предвид обстоятелството, че задължителните предписания са влезли в сила и не са изпълнени в срок от дружеството „Миляков 2019“ ЕООД, на основание чл. 4, ал. 10 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от името на дружеството за указаните в предписанията периоди са заличени служебно, вкл. за жалбоподателя Р. Н. Д. чрез подаване на декларация образец № 1, съобразно нормативно установения административнопроцесуален ред.

При заличени данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за осигурителен стаж и доход на Р. Н. Д. за периода от м. 01.2020г. до м. 04.2021г., подадени неоснователно от „Миляков 2019“ ЕООД, органът е съобразил, че са налице нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока за изплащане на добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност. В тази връзка е издадено разпореждане № РВ-3-21-01418971/13.09.2023г. на длъжностно лице по реда на чл. 114, ал. 3, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване за периода от 08.01.2022г. до 28.01.2022г. в размер на 509.27 лв.

След оспорването му с жалба вх. № 1012-21-217 от 29.02.2024г. от страна на подадена от Р. Н. Д. същото е потвърдено с обжалваното Решение № 1040-21-158/28.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ София - град.

В хода на производството пред настоящата инстанция са приети всички доказателства, приложени към жалбата, както и представената от ответника административна преписка.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от надлежна страна по чл. 118, ал. 1 от КСО, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

По същество, същата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са

административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № 1040-21-158/28.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ София - град. Същото е издадено от компетентен орган, на основание чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал. 3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им.

При издаването му е спазена предвидената в закона форма, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Потвърденото разпореждане е издадено от ръководител на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ София-град, издадено въз основа на извършения последващ контрол по разходите по ДОО. Обжалвано е по административен ред и в резултат на проведено производство по чл. 117, ал. 2, т. 2 от КСО е постановено и оспореното решение.

В него са посочени последователно извършените действия, изложени са фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив. Съдържа информация за реда, срока и органа, пред който подлежи на обжалване. В мотивите на акта се съдържат фактическите и правни основания за постановяването му, а в разпоредителната част волеизявлението на органа. В производството по административен контрол за законосъобразност не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, представляващи основание за отмяната му. Въз основа на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Спорът между страните касае обстоятелството дали са налице законовите предпоставки, съдържащи се в нормата на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО за възстановяване на добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване за периода от 08.01.2022г. до 28.01.2022г. в размер на 509.27 лв., изплатено във връзка с подаден от осигурителя „Елит Асист“ ЕООД болничен лист № Е., което се явява неправилно изчислено по размер, тъй като в дохода, от който е било определено паричното обезщетение е включен и осигурителен доход за периода от м.01.2020г. до м.04.2021г. вкл. от „Миляков 2019“ ЕООД и съответно дали правилно е ангажирана отговорността му с оглед фактическите установявания на административния орган, т. е. дали реално е упражнявал трудова дейност в дружеството „Миляков 2019“ ЕООД.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на следните случаи, в които възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение, а

именно: когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

Съгласно чл. 40 ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Съгласно разпоредбата на чл. 41, ал. 1 и чл. 49, ал. 1 от КСО дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване се изчислява в размер 80 на сто, а за временна неработоспособност поради трудова злополука или професионална болест - в размер 90 на сто от среднодневното брутно трудово възнаграждение или среднодневния осигурителен доход, върху които са внесени или дължими осигурителни вноски, а за самоосигуряващите се лица - внесени осигурителни вноски за общо заболяване и майчинство за периода от 18 календарни месеца, предхождащи месеца на настъпване на неработоспособността. Дневното парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване не може да надвишава среднодневното нетно възнаграждение за периода, от който е изчислено обезщетението.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред определени с акт на Министерския съвет. (чл. 54к. от КСО).

Оспореното разпореждане е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход, подадени за Р. Н. Д. от „Миляков 2019“ ЕООД по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за периода от м. 01.2020г. до м. 04.2021г. При наличие на нови данни по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока за изплащане с разпореждане № РВ-3-21-01418971/13.09.2023г. на длъжностно лице по реда на чл. 114, ал. 3, с което на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 и ал. 3 от КСО е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване за периода от 08.01.2022г. до 28.01.2022г. в размер на 509.27 лв.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легална дефиниция за понятието „осигурено лице” е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016г. по а. д. № 3171/2015г. на ВАС, решение № 211/2016г. по а. д. № 3681/2015г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017г. по а. д. № 14312/2015г. на ВАС, решение № 220/2014г. по а. д. № 12497/2013г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за „осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност, т.е. лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

Предвид изложеното, наличието на сключен трудов договор, т.е. възникването на трудово правоотношение, не е единственото и необходимо условие за възникване на осигурително правоотношение, което е основание за изплащане на парично обезщетение, изчислено по данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. Не съществува

идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение, тъй като последното възниква само при упражняване на трудова дейност.

Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице /така Решение № 2524 от 18.02.2020г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019г./. В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от страна на жалбоподателя в дружеството „Миляков 2019“ ЕООД не може да бъде направен. Доказателства в подкрепа на твърденията, че дружеството е осъществявало реално търговска дейност, както и че Р. Н. Д. е осъществявал трудова дейност в полза на това дружество липсват.

Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от административната преписка, поради което обосновано е прието, че в конкретния случай жалбоподателят не е извършвал трудова дейност за „Миляков 2019“ ЕООД, за която да бъдат дължими и внесени осигурителни вноски. С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителните правоотношения, сочи, че извода на органа, че Р. Н. Д., не е бил осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО чрез „Миляков 2019“ ЕООД е правилен и законосъобразен. В тази връзка неоснователно изплатеното в по-голям от следващия се размер, поради включен в изчислението им (по реда на чл. 41, ал. 1 от КСО) осигурителен доход по данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подадени от „Миляков 2019“ ЕООД, следва да бъде възстановено, поради което правилно директорът на ТП на НОИ е потвърдил процесното разпореждане.

Вярно е, че работникът не следва да търпи негативни последици от невнасянето от страна на работодателя на осигурителни вноски, след като е полагал труд, следва да се посочи, че последващият контрол по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона правомощия.

Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговска/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания), издаден в резултат на проверката по разходите на ДОО, а жалбоподателката не е страна в производството по чл. 108, ал. 1, т. 1 от КСО и за контролния орган не е било налице задължение да я уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства.

Следва да се отбележи, че независимо, че не са страна в контролното производство, в хода на извършваните проверки, на основание чл. 44 - 46 от КСО във вр. с чл. 108, ал. 2 от КСО до лицата, за които има подадени уведомления от проверяваните дружества за сключени и/или прекратени трудови договори и подадени данни по реда на чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, включително и до жалбоподателя, са изпратени задължителни предписания за предоставяне на сведения и пояснения за изясняване на фактическата обстановка относно упражняваната от тях трудова дейност в „Миляков 2019“ ЕООД. Изпратените до Р. Д. задължителни предписания № ЗД-1-21-00837677/30.10.2020г. за предоставяне на трудово-правни документи и сведения с цел изясняване на трудовата му заетост в посоченото дружество са изпратени чрез лицензиран пощенски оператор, като същите са получени от упълномощено лице. Във връзка с получените задължителни предписания Р. Д. се е явил в ТП на НОИ-София град и попълнил декларация, с разяснения относно естеството на работата му, без да сочи кой представлява работодателя му, с кого е работил, не е посочил контактни данни с работодателя му. В тази връзка, неоснователни са изложените в жалбата твърдения, че в хода на проверките не му е изискано предоставянето на информация.

Тезата на жалбоподателя, че е извършвал трудова дейност по сключения с „Миляков 2019“ ЕООД трудов договор на длъжност „мениджър проучване на пазари“, като е работил от вкъщи и естеството му на работа се изразявало в търсене на товари за сръбски транспортни фирми и помощ при повреди, не се подкрепя и от останалите приети по делото доказателства - официални удостоверителни документи, издадени от ДИТ – София и ТД на НАП София – град, които не съдържат никаква индиция в периода на извършваните проверки Р. Д. да е бил назначен на тази длъжност в дружеството. Във връзка с гореизложената фактическа

обстановка, с оглед относимите правни норми и липсата на представени доказателства, основаващи твърденията и исканията на Р. Д., формулирани в жалбата, същите се явяват са неоснователни и необосновани.

При заличени данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, длъжностното лице, осъществяващо ръководството по контрола по разходите на ДОО като административен орган, действащ при условията на обвързана компетентност, е длъжно да се съобрази с новонастъпилите обстоятелства във връзка със заличаването на данните и да приложи чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, каквото в случая е направено.

Предвид представените за жалбоподателя документи и коригираните данни, подавани по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, правилно и законосъобразно с Разпореждане № РВ-3-21-01418971 от 13.09.2023г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН) поради общо заболяване за периода от 08.01.2022 г. до 28.01.2022г. в размер на 509.27 лв.

С оглед на всичко изложено съдът намира, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона писмена форма, в съответствие с материалния закон и с неговата цел, като не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Предвид изхода на делото настоящият съдебен състав намира, че претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. На основание чл. 143 и чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 55-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Н. Д. срещу Решение № 1040-21-158/28.03.2024г. на Директора на ТП на НОИ София - град, с което е отхвърлена жалба вх. № 1012-21-217/29.02.2024г. от Р. Н. Д. срещу Разпореждане № РВ-3-21-01418971 от 13.09.2023г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО, като неоснователна.

ОСЪЖДА Р. Н. Д., ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ София - град по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: